

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europske avenije 7
31000 Osijek

Poslovni broj: P-704/2026-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sutkinji Kameliji Matijašević, u pravnoj stvari tužitelja Ivana Hapa iz Osijeka, Kaštelanska 39B, OIB:13371611435, zastupan po punomoćnici Marini Burić, odvjetnici iz Osijeka, protiv tuženika Grad Osijek, Osijek, Franje Kuhača 9, OIB:30050049642, zastupan po punomoćnici Tihani Randelović, odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu Hrvoje Krivić, Margareta Krivić, Drago Aćimović i Tihana Randelović, Osijek, radi utvrđenja prava vlasništva dosjelošću, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 25. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnica parničnih stranaka, uz javnu objavu dana 18. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je tužitelj Ivan Hap iz Osijeka, Kaštelanska 39 B, OIB:13371611435, dosjelošću stekao pravo vlasništva na garaži označenoj brojem 64, kao posebnom dijelu nekretnine kč.br. 11901 površine 184 m², upisane u zk.ul. 24526 k.o. Osijek, u naravi Kaštelanska garaža, a koji poseban dio je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine u neutvrđenom omjeru, što je tuženik GRAD OSIJEK, OIB:30050049642, dužan priznati, u roku od 15 dana.

II. Odbija se preostali zahtjev tužitelja kojim da je tuženik Grad Osijek OIB:30050049642, dužan trpjeti upis prava tužitelja u zemljišnoj knjizi.

III. Nalaže se tuženiku Grad Osijek, Osijek, Franje Kuhača 9, OIB:30050049642, da tužitelju Ivanu Hapu iz Osijeka, Kaštelanska 39 B, OIB:13371611435, nadoknadi prouzročene parnične troškove u iznosu od 2.349,48 eura (dvijetisućetristočetrestdeveteuračetrestosamcenti) sa zateznim kamatama tekućim od 18. lipnja 2025. pa do isplate, prema stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizišle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja, u roku od 15 dana.

IV Odbija se preostali zahtjev za naknadu troška tužitelja od 150,00 eura (stopedeseteura) s pripadajućim zateznim kamatama, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 13. veljače 2023. podnio protiv tuženika tužbu kojim konačno postavljenim tužbenim zahtjevom traži utvrđenje da je dosjelošću stekao pravo vlasništva na garaži označenoj brojem 64, kao posebnog dijela nekretnine kč.br. 11901 od 184 m², upisane u zk.ul. 24526 k.o. Osijek, u naravi Kaštelanska garaža, a koji poseban dio je neodvojivo povezan sa suvlasništvom zajedničkih dijelova predmetne nekretnine u neutvrđenom omjeru, što je tuženik dužan priznati i trpjeti upis tog prava tužitelja u zemljišnoj knjizi.

1.1. Tužitelj tužbu obrazlaže navodeći da su on i njegova supruga 1979. dobili stanarsko pravo na stanu u zgradi u Osijeku, Kaštelanska 39 B, koji su kasnije otkupili i postali vlasnici istog, a stan se nalazi u jednoj od zgrada u nizu koje čine stambeni kompleks u naselju u Osijeku pod nazivom Jug II. Samoupravna interesna zajednica (SIZ) za stanovanje je 1980.-ih godina za potrebe stanara tog stambenog kompleksa, u blizini zgrada sagradila 80 garaža, a jedan od kupaca garaže je bio i Đorđe Žugić, koji je predmetnu garažu kupio kupoprodajnim ugovorom sklopljenim dana 25. ožujka 1983. za iznos od 90.000,00 dinara. On je kao kupac sa Đorđem Žugićem kao prodavateljem sklopio ugovor o kupnji predmetne garaže na Jug-u II, dana 14. svibnja 1992. za iznos od 4.500,00 DEM i od tada je pa nadalje u posjedu predmetne garaže, a sve te garaže izgrađene u nizu na kč.br. 11585, su bile upisane u zk.ul. 20063 i kč.br. 11711 upisane uz zk.ul. 18260, k.o. Osijek, a uknjižene kao vlasništvo Grada Osijeka u zemljišnoj knjizi. Smatra da se nalazi u zakonitom, istinitom i poštenom posjedu predmetne garaže, koji posjed traje od 1992. godine pa nadalje, pa su se stekli zakonom propisani uvjeti za utvrđenje vlasništva dosjelošću. Nakon primitka nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke, podneskom od 22. listopada 2024. tužitelj je uredio tužbeni zahtjev sukladno nalazu i mišljenju vještaka kojim je utvrđeno da je nakon podnošenja tužbe parcelacijom i spajanjem dijelova katastarskih čestica, promijenjeno katastarsko stanje, čime je utvrđeno da je objekt garaže imenovan kao "Kaštelanska garaža" na kč.br. 11901 od 184 m², upisana u zk.ul. 2456, k.o. Osijek, a koja je kč.br. nastala od ranijih kč.br. 11585 od 89 m² i kč.br. 11711 od 109 m². Vještak je utvrdio da se njegova garaža označena brojem 64 u površini od 17 m², nalazi u nizu pojedinačno izgrađenih garaža, što znači da ta garaža predstavlja posebnu uporabnu cjelinu i poseban dio nekretnine (etažno vlasništvo) u smislu čl. 66. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima i koje vlasništvo garaže je neodvojivo povezano sa odgovarajućim suvlasničkim dijelom nekretnine na kojem je uspostavljeno. Kako je došlo do promjena u katastarskom operatu na temelju kojih je u zemljišnoj knjizi u zk.ul. 24526 k.o. Osijek, upisana kč.br. 11901 od 184 m² u naravi Kaštelanska garaža, koja nekretnina se sastoji od niza pojedinačno izgrađenih garaža, od kojih svaka predstavlja samostalnu uporabnu cjelinu i poseban dio cijele nekretnine, uređuje svoj tužbeni zahtjev podneskom od 22. listopada 2024.. Napominje da je njegov posjed neprekinut i za cijelo vrijeme dosjedanja ničim uznemiravan. Navodi da su ispunjeni zakonom propisani uvjeti za stjecanje prava vlasništva dosjelošću na nekretnini – garaži broj 64, od 17 m², kao jednoj od niza garaža, kao posebnog dijela nekretnine "Kaštelanska garaža", kč.br. 11901 od 184 m², upisane u zk.ul. 24526, k.o. Osijek.

Samoupravna interesna zajednica za stanovanje je na navedenoj lokaciji, koja je ranije bila označena sa „Jug II“, sagradila veći broj garaža, te je 25. ožujka 1983. sa njegovim prednikom Đorđem Žugićem sklopila kupoprodajni ugovor temeljem kojeg je istom prodala jednu garažu i čime je isti stekao zakonit i savjestan posjed garaže kao uvjet za početak tijeka dosjelošti, jer je imao zakonit pravni osnov, dok je on temeljem kupoprodajnog ugovora sa Đorđem Žugićem od dana 14. svibnja 1992. tu garažu kupio i garaža mu je predana u posjed i koji mirni posjed uživa od tada pa nadalje, bez ičijeg ometanja. Napominje da je sukladno odredbama Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima, koji je bio na snazi u vrijeme kupovine garaže, bilo propisano da savjesni i zakoniti posjednik nepokretne stvari stječe pravo vlasništva na tu stvar dosjelošću protekom deset godina, te da se na stvari u društvenom vlasništvu ne može steći pravo vlasništva dosjelošću, a koja je odredba kasnije ukinuta. Stoga uračunavanjem posjedovanja garaže svog pravnog prednika Đorđa Žugića već prema čl. 28. st. 2. Zakona o osnovnim vlasničkopravnim odnosima, ispunili su se uvjeti za stjecanje vlasništva dosjelošću, a na već zakonito stečeno pravo vlasništva ne može se primijeniti odredba iz čl. 388. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kako to tuženik smatra, jer je taj Zakon stupio na snagu 01. siječnja 1997. ("Narodne novine" broj 91/96.), a protiveći se njegovom pravu, tuženik nije cijenio i odredbu iz čl. 388. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. U ugovoru o kupnji garaže od 14. svibnja 1992. jasno je određen predmet kupoprodaje, jer je prodavatelj Đorđe Žugić na lokaciji Jug II od Samoupravne interesne zajednice za stanovanje kupio samo jednu garažu koju je imao u posjedu i koju mu je prodao i koja je identificirana od strane stalnog sudskog vještaka geodetske struke Tomislava Omrčena u ovome postupku. Stoga je dosjelošću stekao vlasništvo samo točno označene predmetne garaže. Za utvrđivanje prava vlasništva dosjelošću na nepokretnoj stvari potrebno je samo utvrditi postojanje samostalnog posjeda određene kvalitete i neprekidno trajanje zakonom određenog vremena, kako prema Zakonu o osnovnim vlasničkopravnim odnosima, tako i prema Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. On je temeljem zakona stekao pravo vlasništva na garaži u vrijeme važenja dvojnog prava vlasništva (društvenog i privatnog), pa je stoga tužbeni zahtjev usmjeren na utvrđenje tog prava kako bi imao legitimitet pristupiti sklapanju ugovora o etažiranju. Upravo iz tog razloga, ne može se utvrditi određeni omjer suvlasništva u odnosu na njega na nekretnini na kojoj se nalazi garaža, a bez da se prvo utvrdi vlasnikom garaže, kao posebnog dijela. Vještak je u nalazu potvrdio da je predmetna garaža samostalna uporabna cjelina, temeljem čega će se prilikom provedbe ugovora o etažiranju između suvlasnika, kao vlasnika posebnih dijelova, ista potvrda trebati priložiti. U nalazu je vještak dao mišljenje da je u slučaju utvrđivanja da su ispunjeni uvjeti za dosjelošt moguće upisati vlasništvo posebnog dijela, između ostalog i etažiranjem cijele nekretnine, a koja se sastoji od deset garaža sagrađenih na kč.br. 11901 k.o. Osijek.

2. U odgovoru na tužbu tuženik se protivi navodima iz tužbe i tužbenom zahtjevu u cijelosti budući se iz priloženog "pregled kupaca koji su kupili garaže na lokaciji Jug II", kao niti iz kupoprodajnog ugovora o kupovini garaže sa Đorđem Žugićem od 25. ožujka 1983., ne može zaključiti koju garažu je tužitelj kupio, kolika je površina garaže, na kojoj se čestici ili adresi nalazi predmetna garaža, te ugovor o kupnji nije ovjeren. Napominje da je u zemljišnoj knjizi upisan kao vlasnik obje kč.br. 11711, Kaštelanska, uređeno zemljište od 109 m² i kč.br. 11585, Kaštelanska, uređeno zemljište od 109 m², obje u k.o. Osijek, dok garaže nisu upisane. Kako iz priložene uz tužbu dokumentacije predmetna garaža nije identificirana, tužitelj mora dokazati koju je garažu kupio, gdje se nalazi i kolika je površina predmetne garaže.

Ukoliko tužitelj dokaže navedeno, rok za stjecanje dosjelošću nekretnina koje su bile u društvom vlasništvu iznosi 40 godina, računajući od dana 08. listopada 1991., ukoliko je posjed samo pošten, sukladno čl. 159. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Tijekom postupka nakon nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke, navodi da se protivi preinaci tužbe iz podneska tužitelja od 22. listopada 2024. i smatra da tužitelj nije stekao pravo vlasništva dosjelošću, jer ugovor o kupoprodaji nije ovjeren, nema točnu oznaku zemljišta niti garaže koja je predmet kupoprodaje pa kao takav ne može predstavljati ispravu koja se može smatrati pravnom osnovom za stjecanjem prava vlasništva, pa posjed tužitelja nema potrebnu kakvoću za stjecanjem prava vlasništva redovitom dosjelošću, a sve i da je tužitelj pošten posjednik, rok za stjecanje prava vlasništva je 40 godina i počinje teći od 08. listopada 1991. i još nije istekao. Napominje da je vlasništvo posebnog dijela nekretnine nedjeljivo povezano s odgovarajućim suvlasničkim dijelom nekretnine i uspostavlja se sukladno odredbama Glave IV., Odjeljka 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, a etažiranjem se ne može steći pravo vlasništva, ukoliko ranije nije postojalo suvlasništvo na navedenoj nekretnini, kao što je to slučaj na kč.br. 11901 na kojoj suvlasništvo nije uspostavljeno. Sve i da je tužitelj suvlasnik sporne kč.br., isti nije proveo postupak etažiranja, nije ishodio plan posebnih dijelova nekretnine, niti potvrdu da su posebni dijelovi nekretnine samostalne uporabne cjeline, a vještačenjem kojim je identificirana čestica i situacijski plan u prilogu ne predstavljaju dokumentaciju potrebnu za uspostavu etažnog vlasništva.

2.1. Tuženik navodi da tužitelj ne može steći pravo vlasništva samo na posebnom dijelu nekretnine obzirom na načelo jedinstva nekretnine. Oспорava zakonitost posjeda.

3. Sud je donio presudu broj P-91/2023-35 od 3. travnja 2025. kojom je usvojio tužbeni zahtjev u cijelosti, a koja je povodom žalbe tuženika ukinuta rješenjem Županijskog suda u Slavonskom Brodu pod brojem Gž-470/2025-3 od 21. travnja 2026. i predmet je vraćen na ponovni postupak, jer ovaj sud u obrazloženju presude nije dao razloge iz kojih prihvaća postavljeni tužbeni zahtjev na utvrđenje prava vlasništva samo na garaži površine 17 m², a da pri tome ne traži istovremeno i pravo suvlasništva na odgovarajućem dijelu čitave nekretnine s kojim je pravo vlasništva na garaži neodvojivo povezano sukladno čl. 69. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

4. U ponovljenom postupku tužitelj je podneskom od dana 19. svibnja 2026. uredio tužbeni zahtjev na način da glasi kao pod I. izreke, odnosno sada traži utvrđenje prava vlasništva na garaži kao posebnom dijelu nekretnine kč.br. 11901 koji je predmetni poseban dio neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine u neutvrđenom omjeru, te je iz zahtjeva izostavio traženje upisa prava u zemljišnoj knjizi, na koje djelomično povlačenje tužena nije pristala u smislu odredbe čl. 193. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023.), radi čega se smatra da do povlačenja nije ni došlo.

4.1. Tužitelj navodi da je geodetski vještak utvrdio da je kč.br. 9951/1 na kojoj su izgrađene garaže naknadno parcelirana, te je osnovana nekretnina označena kao kč.br. 11901 od 184m² upisana u zk. ul. 2456 k.o. Osijek pod nazivom Kaštelanska garaža, koja se sastoji od niza 10 pojedinačno izgrađenih garaža, te da je tužiteljeva garaža označena brojem 64 od 17m². Svaka od tih garaža je samostalna uporabna cjelina prikladna za samostalno izvršavanje suvlasničkih ovlasti, ali je neodvojivo povezana sa odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine, koji se može odrediti prema površini svakog tog posebnog dijela i svaki suvlasnik garaže može u pravnom prometu sudjelovati sa tako utvrđenim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine. Kako su tužitelju nepoznati ostali suvlasnici nekretnine, on nije mogao odrediti niti svoj suvlasnički omjer na cijeloj nekretnini jer mu nisu poznate površine ostalih zasebnih dijelova. Zakon kaže kada suvlasnički omjeri nisu određeni, smatra se da su oni jednaki, dok se ne dokaže suprotno. Zbog toga, vlasnici posebnih dijelova a nakon što se u parničnom postupku utvrdi nedvojbeno vlasništvo svakog posebnog dijela između njih sklapa međuvlasnički ugovor te izrađuje etažni elaborat na temelju kojeg se može izvršiti upis suvlasništva u određenom omjeru u zemljišnu knjigu. Iako tužitelj svoje vlasništvo posebnog dijela ne može upisati u zemljišnu knjigu dok se ne utvrde ostali su/vlasnici nekretnine i pristupi se izradi etažnog elaborata, isti ima interes i pravo biti sudskom odlukom utvrđen vlasnikom garaže kao posebnog dijela nekretnine a time i suvlasnikom na cijeloj nekretnini u za sada neutvrđenom omjeru.

5. U dokaznom postupku sud je saslušao tužitelja i svjedoka Milana Petrovića, proveo očevid na licu mjesta dana 11. srpnja 2024. uz stalnog sudskog vještaka za geodeziju Tomislava Omrčena, proveo geodetsko vještačenje, pročitao nalaz i mišljenje vještaka, izvršio uvid u pregled kupaca koji su kupili garaže na lokaciji Jug II u razdoblju od 1980.-1986. godine, Ugovor o kupnji garaže od 14. svibnja 1992., izvod geo portala za čestice u Kaštelanskoj ulici u Osijeku, povijesni prikaz izvatka iz zemljišne knjige zk.ul. broj 18260, zk. ul. 20063, te zk. ul. 24526 k.o. Osijek.

6. Izvedeni dokazi ocijenjeni su u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku i posebno obrazloženi u prethodnom postupku.

7. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za utvrđenje da je dosjelošću stekao pravo vlasništva garaže od 17m² označene brojem 64, kao posebnog dijela nekretnine k.č.br. 11901 od 184 m², vlasništvo tuženika, a koji poseban dio je neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine u neutvrđenom omjeru, što je tuženik dužan priznati i trpjeti upis tog prava tužitelja u zemljišnoj knjizi.

8.1. Prije svega treba napomenuti da je predmet spora utvrđenje prava vlasništva na nekretnini koja je na dan 8. listopada 1991. bila u društvenom vlasništvu. Stoga se primjenjuju odredbe Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“ broj 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 90/10., 143/12., 94/17., 152/14., 81/15. - dalje ZV), uz uvažavanje relevantnih odredbi Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda i njezinih protokola, kao i pravnih stajališta Europskog suda za ljudska prava.

9. Među strankama nije sporno:

- da je nakon podnošenja tužbe uslijed parcelacije i spajanjem dijelova katastarskih čestica, promijenjeno katastarsko stanje na način da je kč.br. 11901 od 184 m², upisana u zk.ul. 2456, k.o. Osijek, nastala od ranijih kč.br. 11585 od 89 m² i kč.br. 11711 od 109 m², upisanih k.o. Osijek,

- da je povijesna kč.br. 9951/1 k.o. Osijek na kojoj se nalazi garaža za koju tužitelj tvrdi da je na istoj stekao pravo vlasništva dosjelošću, u periodu izdavanja rješenja broj UP/I-04-4150/1-1980 od 22. listopada 1980. o odobrenju za upotrebu Socijalističke Republike Hrvatske, Općine Osijek, Komiteta za urbanizam i komunalne poslove, bila društveno vlasništvo sa upravljanjem nekretninama Općinska skupština Osijek, te je poveznica sa povijesnom promjenom na katastarskim česticama iz katastra prenumeracijom dijela kč.br. 9951/1 od 21786 m² nastanak kč.br. 11585 od 89 m² i druge, a nakon toga spajanjem kč.br. 11585 i kč.br. 11711 nastanak nove kč.br. 11901, k.o. Osijek,

- da se garaža koja je predmet identifikacije nalazi u nizu 10 pojedinačnih garaža i prvotno se nalazila na staroj kč.br. 9951/1 za vrijeme izdavanja rješenja broj UP/I-04-4150/1-1980 od 22. listopada 1980. o odobrenju za upotrebu Socijalističke Republike Hrvatske, Općine Osijek, Komiteta za urbanizam i komunalne poslove, zatim na staroj kč.br. 11585, a sada se nalazi na rednom broju 64 u površini od 17 m², na novoj kč.br. 11901, Kaštelanska garaža od 184 m², upisana u zk.ul. 24526, k.o. Osijek,

- da je Đorđe Žugić naveden u popisu kupaca koji su od Samoupravne interesne zajednice za stanovanje kupili garaže na lokaciji JUG-II i to kao kupac garaže broj 64 temeljem kupoprodajnog ugovora od 25.03.1983. i uplaćene kupoprodajne cijene dana 05.12.1983. u iznosu od 90.000,00 dinara,

- da tuženik nikada nije bio u posjedu garaže koja je predmet postupka.

10. Među strankama je sporno da li je garaža koja se nalazi u nizu od 10 pojedinačno izgrađenih garaža, na rednom broju 64 u površini od 17 m², na novoj kč.br. 11901, Kaštelanska garaža od 184 m², upisana u zk.ul. 24526, k.o. Osijek, garaža koju je tužitelj kupio od Đorđa Žugića dana 14. svibnja 1992. i da li je na istoj stekao pravo vlasništva dosjelošću u smislu odredbe čl. 159. st. 4. i čl. 160. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima.

11. Odredbom čl. 159. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari (stavak 1.). Samostalni posjednik čiji je posjed pokretne stvari zakonit, istinit i pošten, stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom tri godine, a takav posjednik nekretnine protekom deset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja (stavak 2.). Samostalni posjednik pokretne stvari kojemu je posjed barem pošten stječe je dosjelošću u vlasništvo protekom deset godina, a takav posjednik nekretnine protekom dvadeset godina neprekidnoga samostalnog posjedovanja (stavak 3.). Samostalni posjednik stvari u vlasništvu Republike Hrvatske, županija i jedinica lokalne samouprave i jedinica područne

(regionalne) samouprave i s njima izjednačenih pravnih osoba, kao i stvari u vlasništvu crkve ili drugih pravnih osoba koje ne traže za sebe dobitak nego služe za dobrotvorne ili druge općekorisne svrhe, steći će dosjelošću vlasništvo tih stvari tek pošto je njegov zakonit, istinit i pošten, ili barem pošten, samostalni posjed neprekidno trajao dvostruko vrijeme od onoga iz stavaka 2. i 3. ovoga članka (stavak 4.).

12. Odredbom čl. 11. st. 1. i 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, propisano je da tko stvar ili pravo posjeduje priznajući višu vlast posrednoga posjednika, nesamostalni je posjednik; tko stvar posjeduje kao da je njezin vlasnik ili posjeduje pravo kao da je nositelj toga prava - samostalni je posjednik. Posjed će se smatrati samostalnim, ako se ne dokaže suprotno.

12.1. Odredbom članka 18. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, propisano je da je posjed zakonit ako posjednik ima valjani pravni temelj toga posjedovanja (pravo na posjed) (stavak 1.). Posjed je istinit ako nije pribavljen ni silom, ni potajno ili prijevarom, ni zlouporabom povjerenja. Posjed koji je pribavljen silom, potajno ili prijevarom, ili zlouporabom povjerenja, postaje miran kad osobi od koje je tako pribavljen prestane njezino pravo da štiti svoj posjed koji joj je tako oduzet (stavak 2.). Posjed je pošten ako posjednik kad ga je stekao nije znao niti je s obzirom na okolnosti imao dovoljno razloga posumnjati da mu ne pripada pravo na posjed, ali poštenje prestaje čim posjednik sazna da mu pravo na taj posjed ne pripada (stavak 3.). Posjed se smatra poštenim, osim ako se dokaže suprotno (stavak 5).

13. Slijedom navedeno proizlazi da je za stjecanje vlasništva dosjelošću potreban zakonit, istinit i pošten posjed nekretnine (redovna dosjelost) ili barem pošten posjed nekretnine (izvanredna dosjelost).

14. Tužitelj tvrdi da je njegov posjed kvalificiran, odnosno da je zakonit, istinit i pošten. Tvrdi da je posjed zakonit, jer je vlasništvo predmetne nekretnine stekao temeljem pravnog posla, tj. Ugovora o kupnji garaže na JUGU II od 14. svibnja 1992., a njegov prednik Đorđe Žugić, temeljem kupoprodajnog ugovora od 25. ožujka 1983. Zakonitost posjeda kao pretpostavku stjecanja prava vlasništva na nekretnini na temelju dosjelosti, dužan je dokazati tužitelj.

15. Cijeneći sadržaj Ugovora o kupnji garaže na JUGU II od 14. svibnja 1992., ovaj sud utvrđuje da je tužitelj kao kupac od Đorđa Žugića iz Osijeka, Dobriše Cesarića 10, kao prodavatelja, kupio garažu u naselju Jug II, Kaštelanska ulica, Osijek, te mu isplatio kupoprodajnu cijenu od 4.500,00 njemačkih maraka u gotovini, što su kao svjedoci potvrdili Arif Hebib iz Osijeka, Kaštelanska 39 b, broj osobne iskaznice:151092300034 i Danica Hap iz Osijeka, Kaštelanska 39 b, broj osobne iskaznice:0403939305014, a koju je garažu Đorđe Žugić kupio od Samoupravne interesne zajednice za stanovanje temeljem kupoprodajnog ugovora od 25. ožujka 1983., te uplatio kupoprodajnu cijenu dana 05. prosinca 1983. u iznosu od 90.000,00 dinara, a kako je navedeno u Pregledu kupaca koji su kupili garaže na lokaciji JUG - II..

16. Zakonitost posjeda kao pretpostavku stjecanja prava vlasništva na nekretnini na temelju dosjelosti, dužan je dokazati tužitelj. Tužiteljev prednik Đorđe Žugić je posjed stekao na temelju kupoprodajnog ugovora od 25. ožujka 1983. sklopljenog sa Samoupravnom interesnom zajednicom za stanovanje, uz isplatu

kupoprodajne cijene od 90.000,00 dinara. Tužitelj je posjed stekao na temelju kupoprodajnog ugovora od 14. svibnja 1992. sklopljenog s prednikom Đorđem Žugićom, uz isplatu kupoprodajne cijene u cijelosti. Oba su kupoprodajna ugovora valjani pisani pravni osnov posjedovanja u smislu odredbe čl. 18. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Stoga sud smatra da je zakonitost posjeda tužitelja i njegova prednika time dokazana.

16.1. Identifikacija predmetne garaže proizlazi iz naznake njenog broja 64 u Pregledu kupaca koji su kupili garaže na lokaciji JUG-II, a koje je garaže sagradila Samoupravna interesna zajednica za stanovanje na lokaciji Kaštelanska, Jug II, te je prodavatelj Đorđe Žugić jedinu garažu koju je kupio dana 25. ožujka 1983. pod brojem 64, prodao dana 14. svibnja 1992. tužitelju, koji mu je odmah platio kupoprodajnu cijenu, a što su potvrdili svojim potpisima i brojevima osobnih iskaznica svjedoci kupoprodaje Danica Hap i Arif Hebib iz Osijeka, Kaštelanska 39 b. Identifikaciju garaže je potvrdio stalni sudski vještak za geodeziju Tomislav Omrčen, očevidom na licu mjesta dana 11. srpnja 2024. i temeljem materijalne dokumentacije na koju se poziva u nalazu i mišljenju, utvrdivši da se u sklopu upisane garaže nalazi deset pojedinačnih garaža, da se predmetna garaža prvo nalazila na staroj kč.br. 9951/1 za vrijeme izdavanja rješenja o odobrenju za upotrebu SRH od 22.10.1980., zatim na staroj kč.br. 11585, a sada se nalazi na novoj kč.br. 11901 Kaštelanska garaža od 184m² upisana u zk. ul. 24526 k.o. Osijek; da se predmetna garaža označena brojem 64 u površini od 17 m², nalazi u nizu pojedinačno izgrađenih garaža na kč.br. 11901 Kaštelanska garaža od 184m² upisana u zk. ul. 24526 k.o. Osijek. Vještak navodi da je moguće izvršiti upis za korist tužitelja na tri načina: upisom kao suvlasnika sa sadašnjim vlasnikom parcele, etažiranjem predmetne garaže i parcele te nakon tog upis kao etažni vlasnik i parcelacijom pojedinačnih garaža te upisom vlasništva na novonastalu parcelu.

16.2. Tužiteljev posjed je istinit, jer nije pribavljen ni silom, ni potajno, ni prijevarom, ni zlouporabom povjerenja, a što su potvrdili svjedoci kupoprodaje dana 14. svibnja 1992. kao i svjedok Milan Petrović u svom iskazu pred ovim sudom u kojem navodi da je tužitelj u posjedu predmetne garaže otkako ju je kupio, dakle od 14. svibnja 1992. i da ju koristi kao vlasnik cijelo vrijeme držeći u njoj svoj osobni automobil, te se sjeća bračnog para čija je bila garaža, koji su prodali tužitelju garažu. Tuženik u tijeku postupka nije dokazao niti učinio vjerojatnim nikakav nepravilan ili prikriven način stjecanja posjeda. Istinitost posjeda tužitelja i njegova prednika time je utvrđena.

16.3. Također sud tijekom ovog postupka nije utvrdio da se radi o nepoštenom posjedu, a kako se poštenje predmnijeva, te tuženik nije dokazao drugačije, posjed tužitelja je i pošten. Naime, tuženik Grad Osijek u tijeku postupka nije pružio niti jedan dokaz kojim bi opovrgnuo poštenje posjeda tužitelja ili njegova prednika. Poštenje posjeda tužitelja i njegova prednika time je utvrđeno.

16.4. Pored navedenog treba reći da svjedok Milan Petrović u svom iskazu potvrđuje navode tužitelja da je isti od kako je kupio predmetnu garažu u mirnom i nesmetanom posjedu iste, a nesporno je da tuženik Grad Osijek nikada nije bio u posjedu te garaže.

16.5. Sukladno navedenom, sud smatra da je tužitelj posjed zakonit, istinit i pošten, kao i njegovog prednika Đorđa Žugića od 25. ožujka 1983., te su ispunjeni zakonom propisani uvjeti za stjecanje prava vlasništva dosjelošću, sukladno čl. 159. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima,

17. U odnosu na uračunavanje vremena posjedovanja prednika i početak tijeka roka dosjelošti, prema odredbi čl. 160. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, vrijeme potrebno za dosjelošt počinje teći onoga dana kad je posjednik stupio u samostalni posjed stvari. Odredbom čl. 160. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, propisano je da se u vrijeme potrebno za dosjelošt uračunava i vrijeme za koje su prednici sadašnjega posjednika neprekidno posjedovali kao zakoniti, poštenu i istiniti samostalni posjednici. Primjenom navedenih odredbi, u rok dosjelošti uračunava se i vrijeme posjedovanja prednika Đorđa Žugića, koje je trajalo od 25. ožujka 1983. Tužitelj prednik Đorđe Žugić posjedovao je predmetnu garažu kao zakonit, istinit i pošten samostalni posjednik od 25. ožujka 1983., a tužitelj Ivan Hap posjeduje je na isti način od 14. svibnja 1992. Ukupno, dakle, posjed traje od 25. ožujka 1983. neprekidno do danas, i to kao zakonit, istinit i pošten samostalni posjed.

17.1. U vezi s početkom tijeka roka dosjelošti za nekretnine koje su bile u društvenom vlasništvu, valja se osvrnuti na odredbu čl. 388. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, kojom je bilo propisano da se u rok za stjecanje dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu ne računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga dana. Tu je odredbu Ustavni sud Republike Hrvatske ukinuo odlukama broj U-I-58/1997, U-I-235/1997, U-I-237/1997, U-I-1053/1997 i U-I-1054/1997 od 17. studenog 1999. („Narodne novine“ broj 137/99 od 4.12.1999.). Međutim, Vrhovni sud Republike Hrvatske je u odluci broj Rev 291/2014 od 17. travnja 2018. zauzeo pravno shvaćanje, temeljeno na sudskoj praksi Europskog suda za ljudska prava (predmeti Trgo protiv Hrvatske, zahtjev br. 35298/04; Jakeljić protiv Hrvatske, zahtjev br. 22768/12; Radomilja i drugi protiv Hrvatske; Gashi protiv Hrvatske), da se kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su prije 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, u rok dosjelošti treba računati i vrijeme posjedovanja proteklo prije tog dana, ako se time ne vrijeđaju vlasnička prava osoba koja ta prava nisu stekla na temelju odredbe čl. 388. st. 4. ZV-a, nego na temelju drugih odredaba toga Zakona.

17.2. Europski sud za ljudska prava u navedenim je predmetima zauzeo stajalište koje glasi: „U tim okolnostima, Sud smatra da podnositelj zahtjeva koji se razumno oslonio na zakonodavstvo koje je kasnije ukinuto kao neustavno ne bi trebao — s obzirom na izostanak bilo kakve štete u odnosu na prava drugih osoba — snositi posljedice greške koju je počinila sama država, donijevši takav neustavan propis. Zapravo, kao posljedica njegova ukidanja, vlasništvo imovine koje je podnositelj zahtjeva stekao dosjelošću na temelju odredbe koja je kasnije ukinuta kao neustavna, vraćeno je državi kojoj je time pogodovala njezina vlastita greška. U svezi s tim, Sud ponavlja da rizik bilo kakve greške koju su počinila državna tijela mora snositi država te da se greške ne smiju ispravljati na trošak dotičnog pojedinca, posebice kada ne postoji drugi suprotstavljeni privatni interes.“

17.3. Republika Hrvatska kao članica Europske unije i Vijeća Europe dužna je primjenjivati odredbe Europske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda (MU 18/97, 6/99, 14/02, 13/03, 9/05, 1/06, 2/10) i njezinih Protokola, pa tako i čl. 1. Protokola br. 1. uz Konvenciju, koji štiti imovinu od nezakonitog miješanja vlasti, kao i pravna stajališta Europskog suda za ljudska prava.

18. U konkretnom slučaju ispunjeni su svi uvjeti za primjenu navedenog pravnog shvaćanja Vrhovnog suda i prakse Europskog suda za ljudska prava:

- stjecanje posjeda prednika Đorđa Žugića nastupilo je 25. ožujka 1983., dakle prije stupanja na snagu odredbe čl. 388. st. 4. ZV-a (1.01.1997.) i prije njegova ukidanja (17.11.1997.);

- u postupku nije utvrđeno, niti je tuženik dokazao, da bi računanje posjedovanja od 1983. vrijedalo vlasnička prava treće osobe, predmetna garaža nije nacionalizirana, konfiscirana, niti je bila predmetom povrata po propisima o denacionalizaciji; pa stoga ne postoji nikakav suprotstavljeni privatni interes treće osobe;

- tuženik Grad Osijek nikada nije bio u faktičnom posjedu predmetne garaže;

- rizik greške državnih tijela koja su donijela odredbu koju je Ustavni sud naknadno ukinuo mora snositi država, a ne tužitelj koji je razumno postupao u skladu s tadašnjim zakonodavstvom.

18.1. Sukladno navedenom, u rok dosjelogosti se uračunava i vrijeme posjedovanja prednika Đorđa Žugića proteklo od 25. ožujka 1983.

18.2. Primjenom odredbi čl. 159. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, u vezi s čl. 160. st. 1. i 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, rok dosjelogosti od 20 godina neprekidnog zakonitog, istinitog i poštenog samostalnog posjeda počeo je teći 25. ožujka 1983., kada je prednik tužitelja Đorđe Žugić stupio u samostalni posjed predmetne garaže, te je istekao 25. ožujka 2003.

18.3. Budući da je taj rok istekao 25. ožujka 2003., a tužitelj je u mirnom i nesmetanom posjedu garaže od 14. svibnja 1992., pri čemu niti u jednom trenutku nije nastupio prekid ili zastoј tijekom roka dosjelogosti u smislu čl. 160. st. 6. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, rok za dosjelogost je nastupio u cijelosti još 25. ožujka 2003.

18.4. Slijedom navedenog, tužitelj je po sili zakona, ispunjenjem zakonom propisanih uvjeta, stekao pravo vlasništva na predmetnoj garaži dosjelogšću najkasnije 25. ožujka 2003.

19. Nadalje, prema odredbi čl. 67. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, vlasništvo posebnoga dijela može biti uspostavljeno glede dijela suvlasničke nekretnine koji čini samostalnu uporabnu cjelinu, prikladnu za samostalno izvršavanje suvlasnikovih ovlasti, kao što je stan ili druga samostalna prostorija.

19.1. Prema odredbi čl. 67. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, među druge samostalne prostorije spadaju osobito samostalne garaže ili jasno omeđena mjesta u zgradi namijenjena ostavljanju motornih vozila.

19.2. Prema odredbi čl. 395. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, od dana stupanja na snagu ovoga Zakona mogu se odredbe propisa koji su na snazi, a različito uređuju pripadanje zgrada, odnosno dijelova zgrada od pripadanja zemljišta, tumačiti i primjenjivati samo u skladu s načelom jedinstvenosti nekretnine.

19.3. Predmetna garaža označena brojem 64, površine 17 m², jedna je od deset pojedinačno izgrađenih garaža koje čine nekretninu kč.br. 11901. Stalni sudski vještak geodetske struke potvrdio je identifikaciju garaže, te utvrdio da se radi o zasebnoj, jasno razgraničenoj prostoriji prikladnoj za samostalno izvršavanje vlasničkih ovlasti. Garaža kao vrsta posebnog dijela nekretnine stoga je izrijeком obuhvaćena zakonskom definicijom iz čl. 67. st. 2. Predmetna garaža označena brojem 64, površine 17 m², jedna je od deset pojedinačno izgrađenih garaža koje čine nekretninu kč.br. 11901. Geodetski vještak u ovom postupku potvrdio je identifikaciju garaže te utvrdio da se radi o zasebnoj, jasno razgraničenoj prostoriji prikladnoj za samostalno izvršavanje vlasničkih ovlasti. Garaža kao vrsta posebnog dijela nekretnine stoga je izrijeком obuhvaćena zakonskom definicijom iz čl. 67. st. 2. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima i ne može biti sporna u smislu pravne sposobnosti da bude predmetom etažnog vlasništva.

19.4. Nije osnovan prigovor tuženika da tužitelj ne može steći vlasništvo samo na posebnom dijelu nekretnine jer je to u suprotnosti s načelom jedinstvenosti nekretnine. Naime, odredbom čl. 66. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, vlasništvo određenoga posebnoga dijela nekretnine (etažno vlasništvo) proizlazi i ostaje neodvojivo povezano s odgovarajućim suvlasničkim dijelom (idealnim dijelom) nekretnine na kojem je uspostavljeno. Prema odredbi čl. 69. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, vlasništvo posebnoga dijela nekretnine nedjeljivo povezano s odgovarajućim suvlasničkim dijelom nekretnine, pa ga se može samo zajedno s njime ograničiti, opteretiti, otuđiti, prenijeti za slučaj smrti i podvrgnuti ovrsi. Navedene odredbe govore o neodljivoj povezanosti posebnog dijela i suvlasničkog dijela, ali tu povezanost ne uvjetuju tužbenim zahtjevom ni sadržajem sudske odluke. Ona postoji po sili zakona, bez obzira je li navedena u tužbenom zahtjevu ili izreci presude.

19.5. Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi broj Rev 181/2021-2 od 7. veljače 2024. izrijeком je zauzeo sljedeće pravno shvaćanje:

„Prema pravnom shvaćanju ovog revizijskog suda, iako je vlasništvo posebnih dijelova nekretnine nedjeljivo povezano s odgovarajućim suvlasničkim dijelom nekretnine, time što je presudom utvrđeno vlasništvo posebnog dijela, bez da je naznačeno da je vlasništvo posebnog dijela neodvojivo povezano s odgovarajućim suvlasničkim dijelom nekretnine, nije postupljeno suprotno navedenim odredbama..... Naime, povezanost vlasništva posebnog dijela s odgovarajućim suvlasničkim dijelom nekretnine postoji na temelju zakona, pa bi samo odluka kojom se ta povezanost negira bila u suprotnosti s navedenim odredbama, prvenstveno prema odredbi čl. 69. st. 1. ZVDSP-a..... Prema tome, u postupcima radi utvrđivanja prava vlasništva (odlučivanja o deklaratornom zahtjevu), nije isključena primjena načela jedinstvenosti

nekretnine, međutim, odluka kojom se utvrđuje pravo vlasništva posebnog dijela nekretnine, bez naznake da je posebni dio neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom nekretnine, ali i bez sadržaja kojim bi se ta povezanost negirala, nije u suprotnosti s tim načelom, jer se takvom odlukom ta povezanost ne isključuje, dakle, ostaje važeća povezanost vlasništva posebnog dijela s odgovarajućim suvlasničkim dijelom nekretnine."

19.6. Tužiteljev zahtjev u ovom predmetu sadrži i izričitu naznaku da je posebni dio „neodvojivo povezan s odgovarajućim suvlasničkim dijelom cijele nekretnine", a što je dakle u skladu s navedenim pravnim shvaćanjem VSRH.

20. Nadalje, prema odredbi čl. 370. st. 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, veličina odgovarajućega suvlasničkoga dijela iz stavka 3. ovoga članka utvrdit će se odgovarajućom primjenom pravila ovoga Zakona o veličini odgovarajućega suvlasničkoga dijela nekretnine koji ovlašćuje suvlasnika da ima u svome vlasništvu posebni dio zgrade; do tada se smatra da su dijelovi svih suvlasnika jednaki, ali svaki od suvlasnika nekretnine, pa makar i ne bio vlasnikom posebnoga dijela zgrade, može zahtijevati da se utvrdi veličina suvlasničkih dijelova koje će sud među njih pravedno podijeliti.

20.1. Drugim riječima, zakon sam propisuje pravilo o privremeno jednakim dijelovima za sva ona stanja u kojima suvlasnički omjeri još nisu utvrđeni, kao što je u konkretnom slučaju, jer ostali suvlasnici garaža na kč.br. 11901, tužitelju nisu poznati, te nije provedeno etažiranje. Tužiteljevo navođenje omjera kao neutvrđenog u skladu je i s prirodom postupka koji prethodi etažiranju: vlasnici pojedinih posebnih dijelova moraju najprije sudskom odlukom utvrditi svoje vlasništvo da bi potom mogli pristupiti sklapanju međuvlasničkog ugovora i izradi etažnog elaborata. Utvrđenje vlasništva sudskom odlukom stoga je uvjet koji prethodi etažiranju i utvrđivanju preciznog suvlasničkog omjera, a ne njezina posljedica. Zahtijevati da tužitelj već u ovom postupku precizno odredi suvlasnički omjer značilo bi zahtijevati da dovrši postupak koji tek treba pokrenuti na temelju ove presude.

20.2. U smislu navedenog, valja napomenuti da je Vrhovni sud Republike Hrvatske u rješenju broj Revd 4182/2020-4 od 13. travnja 2021. potvrdio stajalište kojim je istaknuto „....nije od značaja što zgrada nije etažirana, jer se do povezivanja etažnog vlasništva sa suvlasništvom primjenjuje čl. 370. ZVDSP-a", a što izravno znači da neutvrđenost suvlasničkog omjera nije zapreka za utvrđivanje vlasništva posebnog dijela u parničnom postupku.

20.3. Pri tome valja naglasiti to da se pravni interes tužitelja za postavljenim deklaratornim zahtjevom temelji na tome što tuženik osporava vlasništvo, bez čijeg sudskog utvrđenja tužitelju nije dostupan niti jedan od načina upisa koje je vještak geodetske struke naveo u svojem nalazu i mišljenju.

21. Slijedom ovako utvrđenog činjeničnog stanja i citiranih zakonskih odredbi, odlučeno je kao pod I. izreke.

22. Kako se tužena na ročištu od dana 25. svibnja 2026. protivila djelomičnom povlačenju tužbe (u odnosu na trpljenje upisa prava vlasništva u zemljišnoj knjizi), to do djelomičnog povlačenja u konkretnom slučaju nije ni došlo, pa je sud o tom dijelu zahtjeva meritorno odlučio na način da je u tom dijelu tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan kao pod II. izreke.

23. Odluka o parničnom trošku se temelji na odredbi čl. 154. st. 5. Zakona o parničnom postupku, budući tužitelj nije uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi.

23.1. Tužitelj zahtijeva naknadu parničnog troška od 2.499,68 eura.

23.2. Zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška je osnovan do iznosa od 2.349,48 eura i sastoji se od troška zastupanja tužitelja po punomoćnici odvjetnici na ime sastava tužbe od 200,00 eura (Tbr. 7.t.1.), te podneska od 26.02.2024. u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 8.t.4.), a od dana 22.10.2024., 20.02.2025. i 19.05.2026. u iznosima od po 200,00 eura (Tbr. 8.t.1.), te zastupanja na ročištima od 19.10.2023., 12.02.2024., 27.02.2025. i 25.05.2026. u iznosima od po 200,00 eura (Tbr. 9.t.1.), te na ročištima za objavu presude dana 03.04.2025. i 18.06.2026. od po 100,00 eura (Tbr. 9.t.3.), a što iznosi 1.850,00 eura i u skladu je s navedenim tarifnim brojevima, u vezi s Tbr. 52. i Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/2023. i 107/2025.), te sa troškom geodetskog vještačenja i izlaska suda na očevid na licu mjesta od 11.07.2024. od 400,00 eura i troškom plaćene pristojbe na tužbu od 33,23 eura i na presudu od 66,45 eura, ukupno iznosi 2.349,48 eura i u skladu je s odredbom čl. 151., čl. 154. st. 1., čl. 155. i čl. 164. st. 1.-4. Zakona o parničnom postupku, radi čega je odlučeno kao pod III. izreke.

23.3. Preostali zahtjev tužitelja za naknadom troška od ukupno 150,00 eura, na ime sastava podneska od 23.04.2024., 10.05.2024. i 18.06.2024. u iznosima od po 50,00 eura je neosnovan, jer nije nužan trošak sukladno čl. 155. st. 1. Zakona o parničnom postupku, budući se u tim podnescima ne iznosi ništa novo, već se samo požuruje postupanje suda, radi čega je odlučeno kao u izreci pod IV.

U Osijeku, 18. lipnja 2026.

Sutkinja
Kamelija Matijašević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka ovjerenog prijepisa iste. Žalba se podnosi u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava, odnosno u tri istovjetna primjerka putem ovog suda nadležnom županijskom sudu.

Dostaviti:

- 1.Punomoćnici tužitelja
- 2.Punomoćnici tuženika

Broj zapisa: **9-30888-87f67**

Kontrolni broj: **0e4d2-16f9a-13a61**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.